

Rada
Európskej únie

V Bruseli 7. júna 2019
(OR. en, it, de)

Medziinštitucionálny spis:
2018/0105(COD)

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

POZNÁMKA K BODU I/A

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Výbor stálych predstaviteľov/Rada
Predmet:	Návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV (prvé čítanie) – prijatie legislatívneho aktu – vyhlásenia

Vyhlásenie Talianska

Taliansko súhlasí s cieľom návrhu smernice, pokiaľ ide o použitie finančných informácií, a to nielen na predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ale aj vo vzťahu k iným závažným trestným činom.

Napriek skutočnosti, že sa v konečnom znení zohľadnili niektoré naše pripomienky a v odôvodneniach sa odkazuje na potrebu zohľadniť povahu, úlohy a oprávnenia stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch počas vykonávacích fáz aktu, Taliansko opakuje svoje obavy, pokiaľ ide o ustanovenie osobitných povinností členských štátov.

Taliansko sa počas rokovaní vyjadrovalo za väčšiu flexibilitu pri vykonávaní ustanovení smernice.

Vyhlásenie Nemecka

Nemecko vo všeobecnosti podporuje cieľ návrhu smernice, ktorým je zlepšenie prístupu k informáciám zo strany finančných spravodajských jednotiek (FIU) a orgánov verejnej moci zodpovedných za odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie, ďalej zintenzívnenie spolupráce medzi príslušnými orgánmi, a vo všeobecnejšej rovine, posilnenie finančného vyšetrovania. Nemecko však má značné výhrady voči jednotlivým ustanoveniam v kompromisnom znení, najmä pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „informácie na účely presadzovania práva“ v článku 2 bode 6 a o ustanovenia článkov 9 a 10 a odôvodnenie 22, ktoré neboli súčasťou mandátu Rady na rokovania v rámci trialógu, ako bolo dohodnuté 21. novembra 2018. Súčasné kompromisné znenie obsahuje podľa nášho názoru v porovnaní s mandátom Rady a čiastočne aj v porovnaní s návrhom Komisie výrazné zmeny k horšiemu.

Nemecko chce poukázať konkrétne na to, že jednotlivé orgány by nemali mať žiadnu možnosť obchádzať požiadavky týkajúce sa zberu údajov. Tu však v súčasnosti vzniká riziko, keďže vymedzenie pojmu „informácie na účely presadzovania práva“ v článku 2 bode 6 (ii) zahŕňa údaje a informácie, ktoré dožiadaný orgán musí najprv zozbierať. Znenie návrhu smernice je však také, že skutočnosti, či by takéto údaje mohol priamo zbierať samotný dožadujúci orgán, sa nepripisuje žiadna dôležitosť.

Článok 9 obsahuje ustanovenie o výmene informácií medzi FIU v rámci celej Únie, čo nie je v súlade so smernicou o boji proti praniu špinavých peňazí [smernica (EÚ) 2015/849], a najmä s jej článkami 32 a 53. Právny servis Rady už vyjadril obavy týkajúce sa rozporov medzi článkom 9 a smernicou o boji proti praniu špinavých peňazí v písomnom stanovisku k návrhu Komisie (stanovisko z 12. októbra 2018, ST 13100/18). Súčasné ustanovenia článku 9 sa týmito rozpormi nijako nezaoberajú. Stanovujú sa v nich osobitné požiadavky na výmenu informácií medzi FIU, ktorá presahuje rozsah ich úloh vymedzených v právnych predpisoch Únie, a preto zasahuje do slobody členských štátov organizovať svoje príslušné národné FIU v súlade so svojím právnym systémom. Okrem toho sa v týchto ustanoveniach stanovujú určité osobitné požiadavky týkajúce sa výmeny informácií v súvislosti s terorizmom alebo organizovanou trestnou činnosťou, a to aj napriek skutočnosti, že právo Únie, či už prostredníctvom smernice o boji proti praniu špinavých peňazí alebo prostredníctvom tohto návrhu smernice, neobsahuje žiadne jasné vymedzenie týchto pojmov, nijako sa v ňom neopodstatňuje to, aby sa jednotkám FIU priznala právomoc bojovať proti takýmto trestným činom, ani sa v ňom nerobia rozdiely medzi touto výmenou informácií a inými nástrojmi zapojenými do policajnej a justičnej výmeny informácií.

V článku 10 sa stanovuje výmena údajov medzi príslušnými orgánmi rôznych členských štátov, ktoré podľa článku 3 ods. 2 určujú jednotlivé členské štáty. Týmto sa článkom 3 ods. 2 členským štátom udeľuje široká diskrečná právomoc, pokiaľ ide o určenie týchto orgánov, ktoré môžu byť dokonca určené na decentralizovanej regionálnej úrovni a môžu mať veľmi odlišné úlohy, pričom sa od členských štátov vyžaduje, aby oznámili svoje orgány do štyroch mesiacov od skončenia prechodného obdobia. V článku 10 sa naopak od členských štátov vyžaduje, aby ešte pred koncom lehoty na transpozíciu zabezpečili výmenu v rámci celej Únie medzi týmito orgánmi, ktoré zatiaľ neboli určené. Členské štáty by teda museli právne záväzným spôsobom zaviesť výmenu informácií v citlivej oblasti finančných informácií, ale ponechať pritom dôležité rozhodnutia na (budúcej) diskrečnej právomoci iných členských štátov.

V odôvodnení 22 sa odkazuje konkrétne na „FIU EÚ“ ako na príklad mechanizmu koordinácie a podpory, čím sa toto odôvodnenie odchyľuje od úlohy posúdenia, ktorá je opísaná v článku 65 smernice o boji proti praniu špinavých peňazí a ktorá sa zatiaľ nevykonala.

Okrem toho sa zdá, že osobitné ustanovenia o ochrane údajov obsiahnuté v kompromisnom texte nie sú systematicky koherentné, keďže sa má uplatňovať smernica (EÚ) 2016/679, ako aj smernica (EÚ) 2016/680.

Vzhľadom na uvedené nedostatky je pre členské štáty oveľa ťažšie zabezpečiť úplnú, správnu a právne istú transpozíciu požiadaviek smernice. Nemecko preto vznáša výhrady a nemôže vyjadriť súhlas so súčasným kompromisným znením návrhu smernice.
